

Internationella Dansdagen 2014 Budskap av Mourad Merzouki

Alla konstnärer känner stolthet över sin konst.

Alla konstnärer är ständigt beredda att försvara sin konst, den som har förvandlat deras liv – i det som sökts och förlorats, i det som konstnären så hett vill förmedla: ekot av en röst, ett ord uppsnappat på en boksida, tolkningen av en text som konstnären vill skänka mänskligheten. Eller i musiken, utan vilken världsalltet upphör att tala till oss; rörelsen, som öppnar nådens portar.

Jag känner inte bara dansarens och koreografens stolthet över dansen, utan också en djup tacksamhet mot den. Dansen blev min lycka i livet. Den blev mitt etiska rättesnöre, tack vare det upphöjda i sin disciplin. Det är tack vare dansen jag varje dag förmår upptäcka världen på nytt. Den är en större del av mig än något annat, därför att den varje dag ger mig dagligen uppmuntran genom den energi och generositet som är dess unika särdrag. Poesin i dansen får mig att förtrösta.

Vågar jag säga att jag aldrig skulle ha funnits till utan dansen? Utan den förmåga att uttrycka mitt jag som den har erbjudit mig? Utan det självförtroende som jag har funnit genom den, och som har höjt mig över all oro i världen, räddat mig från att gå under?

Tack vare dansen har jag fått ta del av all denna världens skönhet och mångfald, blivit en medborgare, en medborgare av egen sort: en som uppfunnit dess koder på nytt. Och det tack vare alla möten med mina medmänniskor, där jag förblivit trogen värdena i hiphopkulturen, som omformar negativ energi till positiv styrka.

Dansen är varje dag en källa till stolthet för mig. Men en stolthet fylld av farhågor. Omkring mig ser jag en brist på fasta hållpunkter, en oförmåga att drömma om ett liv, som präglar många unga från av enkelt ursprung vilka växer upp frustrerade och överspända. Jag är en av dem, vi är alla en av dem. Jag vill – kanske mer än andra, på grund av mina egna erfarenheter – hjälpa dem att skapa sig ett nytt liv.

För blir inte samhället rikare när den enskilda människans själ berikas?

Kulturen förmår föra människor samman, mer än allt som sägs och skrivs. Var modig, ta risker, trots alla hinder och allt hat, som du säkerligen kommer att möta – skönheten i vår värld kommer alltid att bo i dig. Som dansen i mig, med sin unika kraft att utplåna sociala skillnader, som beror på vår bakgrund; sin kraft att bara ställa fram en kropp i rörelse, med dess ytterligt enkla mänskliga dimension: att reducera människan till sitt enklaste uttryck, såväl unikt som gemensamt.

Till sist vill jag låna några ord av René Char, vilka varje dag påminner mig om att ingen människa har lov att stänga in oss i en färdigskriven roll: "Grip din chans, fånga lyckan, anta utmaningen."

Så: försök och försök, gör misstag, börja om på nytt – men framför allt: dansa, sluta aldrig dansa!